

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 7a/2020

privind controlul constituționalității
articolelor 458 alin. (3) pct. 3 și 462 alineatele (5)-(6)
din Codul de procedură penală

CHIȘINĂU
12 martie 2020

Curtea Constituțională, judecând în componența:

dlui Vladimir ȚURCAN, *președinte*,
dlui Eduard ABABEI,
dnei Domnica MANOLE,
dlui Nicolae ROȘCA,
dnei Liuba ȘOVA,
dlui Serghei ȚURCAN, *judecători*,
cu participarea dnei Cristina Chihai, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată pe 31 ianuarie 2020,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând pe 12 martie 2020 în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La originea cauzei se află sesizarea privind controlul constituționalității prevederilor articolelor 458 alin. (3) pct. 3) și 462 alineatele (5)-(6) din Codul de procedură penală, depusă de către dl Alexandr Oleinic, deputat în Parlament.

2. Sesizarea a fost depusă la Curtea Constituțională pe 31 ianuarie 2020, în baza articolului 135 alin. (1) litera a) din Constituție.

A. Motivele sesizării

3. Motivele sesizării, așa cum au fost formulate de către autorul acesteia, pot fi rezumate după cum urmează.

4. Articolul 458 alin. (3) din Codul de procedură penală reglementează cazurile de revizuire a procesului penal. Astfel, potrivit articolului 458 alin. (3) pct. 3) din Codul de procedură penală, revizuirea poate fi cerută în cazurile în care două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia.

5. În argumentarea sesizării, autorul susține că prevederile articolului 458 alin. (3) pct. 3) din Codul de procedură penală nu reglementează posibilitatea inițierii procedurii de revizuire în cazul în care o sentință irevocabilă nu se poate concilia cu o hotărâre judecătorească irevocabilă pronunțată în cadrul cauzei civile.

6. Totodată, conform articolului 462 alin. (5) din Codul de procedură penală, odată cu admiterea cererii de revizuire, precum și în tot cursul judecării din nou a cauzei, instanța poate menține suspendarea executării ori poate suspenda motivat, în tot sau în parte, executarea hotărârii supuse

revizuirii. Potrivit autorului sesizării, dispozițiile contestate nu instituie obligația instanțelor de judecată de a suspenda executarea hotărârii judecătorești irevocabile în cazul admiterii cererii de revizuire a procesului penal.

7. Articolul 462 alin. (6) din Codul de procedură penală stabilește că în cazul admiterii cererii de revizuire din cauză că există câteva hotărâri ce nu se pot concilia, cauzele în care aceste hotărâri au fost pronunțate se conexează pentru rejudecare. Așadar, autorul susține că aceste dispoziții nu prevăd posibilitatea conexării pentru rejudecare a cauzei penale cu cauza civilă.

B. Legislația pertinentă

8. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

[...]”.

Articolul 54 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

[...]”.

9. Prevederile relevante ale Codului de procedură penală sunt următoarele:

Articolul 458 Cazurile de revizuire a procesului penal

„(3) Revizuirea poate fi cerută în cazurile în care:

1) s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în timpul urmăririi penale sau în legătură cu judecarea cauzei;

2) s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată;

3) două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia;

[...]”.

Articolul 462

Măsuri premergătoare și admiterea revizuirii

„[...]”

(5) Odată cu admiterea cererii de revizuire, precum și în tot cursul judecării din nou a cauzei, instanța poate menține suspendarea executării ori poate suspenda motivat, în tot sau în parte, executarea hotărârii supuse revizuirii.

(6) În cazul admiterii cererii de revizuire din cauză că există câteva hotărâri ce nu se pot concilia, cauzele în care aceste hotărâri au fost pronunțate se conexează pentru rejudecare.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului sesizării

10. În argumentarea sesizării, autorul susține că prevederile articolului 458 alin. (3) pct. 3) din Codul de procedură penală nu reglementează posibilitatea inițierii procedurii de revizuire în cazul în care sentința irevocabilă nu se poate concilia cu hotărârea judecătorească irevocabilă pronunțată în cadrul cauzei civile. Totodată, articolul 462 alin. (6) din Codul de procedură penală nu prevede posibilitatea conexării pentru rejudecare a cauzei penale cu cauza civilă, în care au fost pronunțate aceste hotărâri judecătorești irevocabile care nu se pot concilia.

11. De asemenea, autorul sesizării menționează că dispozițiile articolului 462 alin. (5) din Codul de procedură penală stabilesc dreptul instanței de judecată de a menține suspendarea executării sau de a suspenda motivat, în tot sau în parte, executarea hotărârii supuse revizuirii, dar nu obligația acesteia. Așadar, în acest caz, omisiunea legislativă privind lipsa temeiurilor obligatorii de suspendare generează, *eo ipso*, încălcarea dreptului constituțional de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle și a dreptului de acces la justiție, din cauză că instanța de revizuire nu poate să nu suspende executarea hotărârii supuse revizuirii.

12. Potrivit autorului sesizării, dispozițiile contestate sunt contrare articolelor 1 alin. (3), 20, 21, 26 și 54 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

13. Examinând admisibilitatea sesizării, Curtea constată următoarele.

14. Articolele 25 lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale îi conferă deputatului în Parlament dreptul de a sesiza Curtea Constituțională.

15. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a Codului de procedură penală, ține de competența Curții Constituționale.

16. Curtea reține că obiectul sesizării îl constituie prevederile articolelor 458 alin. (3) pct. 3) și 462 alineatele (5)-(6) din Codul de procedură penală, care anterior nu au constituit obiect de control al constituționalității.

17. Autorul sesizării a invocat că omisiunea legislativă privind inițierea procedurii de revizuire în cazul în care sentința irevocabilă nu se poate concilia cu hotărârea judecătorească irevocabilă civilă, posibilitatea conexării pentru rejudecare a acestor două cauze, precum și lipsa temeiurilor obligatorii de suspendare, contravine articolelor 1 alin. (3) [*preeminența dreptului*], 20 [*accesul liber la justiție*], 21 [*prezumția nevinovăției*], 26 [*dreptul la apărare*] și 54 [*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*] din Constituție.

18. Cu privire la pretinsa încălcare a articolelor 1 alin. (3) și 54 din Constituție, Curtea constată că articolele invocate nu au o aplicabilitate de sine stătătoare. Acestea pot fi incidente dacă se constată incidența unui drept fundamental din Constituție (a se vedea, în acest sens, HCC nr. 3 din 18 ianuarie 2019, § 18; HCC nr. 19 din 24 septembrie 2019, § 16; HCC nr. 29 din 12 decembrie 2019, § 19; DCC nr. 3 din 16 ianuarie 2020, § 22). Astfel, articolele 1 alin. (3) și 54 din Constituție sunt inaplicabile în această cauză, deoarece autorul nu a demonstrat existența unor ingerințe în drepturi substanțiale garantate de Constituție.

19. Cu privire la articolul 21 din Constituție, Curtea observă că acesta garantează principiul prezumției de nevinovăție, potrivit căruia orice persoană acuzată de comiterea unui delict este prezumată nevinovată până atunci când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale. Astfel, Curtea subliniază că orice persoană este considerată nevinovată până la rămânerea definitivă a unei hotărâri judecătorești de condamnare. În conformitate cu articolul 6 § 2 din Convenția Europeană, orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până atunci când vinovăția sa va fi legal stabilită.

20. Așadar, Curtea observă că dispozițiile contestate nu afectează principiul constituțional al prezumției de nevinovăție și nu este incident în prezenta cauză.

21. Cu privire la critica de neconstituționalitate a prevederilor contestate raportată la articolul 26 [*dreptul la apărare*] din Constituție, Curtea apreciază că aceasta nu poate fi reținută. Curtea menționează că reglementarea cazurilor de revizuire a procesului penal nu restrânge sau nu diminuează dreptul la apărare. Din considerentele expuse, Curtea reține că prevederile articolului 26 din Constituție sunt inoperabile în această cauză.

22. Cu referire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor contestate raportată la articolul 20 Constituție, Curtea menționează că acest articol îi

garantează oricărei persoane dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente.

23. Curtea menționează că articolul 20 din Constituție, care reglementează dreptul de acces liber la justiție, își găsește corespondența în dispozițiile articolului 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care garantează dreptul la un proces echitabil.

24. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că omisiunea legislativă poate constitui obiect de examinare al Curții Constituționale dacă prin aceasta este afectat un drept constituțional fundamental (a se vedea, în acest sens, HCC nr. 19 din 3 iulie 2018, § 59).

25. Pentru a elucida problemele ridicate în sesizare prin prisma omisiunilor legislative invocate de către autorul sesizării, Curtea va examina prevederile contestate din perspectiva respectării dreptului de acces liber la justiție, garantat de articolul 20 din Constituție.

26. **Cu privire la cazurile de revizuire a procesului penal**, Curtea constată că acestea sunt prevăzute exhaustiv de articolul 458 din Codul de procedură penală.

27. De altfel, Curtea reține că o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă se bucură de autoritatea lucrului judecat, astfel încât un litigiu soluționat nu mai poate, de principiu, să formeze obiectul unui nou proces, cu același obiect, aceeași cauză și între aceleași părți.

28. Așadar, Curtea reține că cazurile de revizuire trebuie prevăzute în legislație în mod obiectiv și exhaustiv, astfel încât nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Instanțele care se pronunță asupra revizuirii trebuie să-și exercite competența pentru a corecta erorile judiciare, omisiunile justiției și asigura respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, dar nu pentru a efectua o nouă examinare (a se vedea, în acest sens, HCC nr. 16 din 25 iunie 2013, § 61).

29. Astfel, articolul 458 alin. (3) pct. 3) din Codul de procedură penală stabilește că revizuirea poate fi cerută în cazurile în care două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia.

30. Totodată, articolul 6 pct. 13) din Codul de procedură penală definește hotărârea judecătorească ca hotărâre a instanței judecătorești adoptată într-o cauză penală: sentință, decizie, încheiere și hotărâre.

31. Curtea observă că legislația procesual penală stabilește că revizuirea procesului penal poate fi solicitată, *inter alia*, în cazul în care două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia. Această situație se referă *stricto sensu* la hotărâri judecătorești irevocabile pronunțate în cauze penale, nefiind înglobată hotărârea judecătorească din cauza civilă.

32. În acest sens, Curtea reține că, prin definiție și esență, obiectul examinării în procesul penal diferă de cel din procesul civil. În cadrul procesului penal sunt aplicate criteriile și standardele probatorii care, sub mai

multe aspecte importante, diferă de cele aplicabile examinării în cadrul procesului civil.

33. În acest context, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a stabilit că Convenția nu exclude faptul că un act poate da naștere atât la procedurile penale, cât și la alte proceduri sau că se pot desfășura două proceduri în paralel. Curtea reiterează că chiar și exonerarea de responsabilitate penală nu exclude, ca atare, stabilirea răspunderii civile sau a altor forme de răspundere care rezultă din aceleași fapte pe baza unei sarcini mai puțin stricte a probei (a se vedea *Ringvold v. Norvegia*, 11 februarie 2003, § 38; *Jakumas v. Lituania*, 18 iulie 2006, § 57; *Çelik (Bozkurt) v. Turcia*, 12 aprilie 2011, § 30; *Vella v. Malta*, 11 februarie 2014, § 56; *Güç v. Turcia*, 23 ianuarie 2018, §39).

34. Curtea mai observă că, potrivit articolului 458 alin. (3) pct. 2) din Codul de procedură penală, revizuirea poate fi solicitată și în cazul în care s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată.

35. Sub acest aspect, Curtea subliniază că articolul enunțat *supra* **cuprinde situația în care circumstanțele stabilite în hotărârea judecătorească irevocabilă civilă și probele din cadrul procesului civil pot fi invocate pentru revizuirea procesului penal**, cu respectarea condițiilor stabilite de acest articol.

36. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a stabilit că una dintre cerințele desfășurării procedurilor concomitente este că principiul *res judicata* nu este aplicabil faptelor admise într-un caz în care persoanele nu erau parte. Situația probelor admise într-un caz trebuie să rămână pur relativă, iar efectul acestora să fie strict limitat la acea procedură particulară (a se vedea *Navalnyy și Ofitserov v. Rusia*, 23 februarie 2016, § 105; *Razvozhayev v. Rusia și Ucraina și Udaltsov v. Rusia*, 19 noiembrie 2019, § 244).

37. Curtea reține că, în sensul articolului 458 alin. (3) pct. 2) din Codul de procedură penală, nu hotărârea judecătorească irevocabilă pronunțată în cauza civilă ar putea constitui în sine un motiv de revizuire, ci faptele și probele reținute în cadrul procesului civil pot fi invocate pentru revizuirea procesului penal, prin aplicarea criteriilor de apreciere a probelor stabilite în articolul 101 alin. (1) din Codul de procedură penală.

38. Totodată, probele care au stat la baza emiterii hotărârii din cadrul procesului civil pot fi prezentate ca probe în cadrul examinării cauzei penale. În acest sens, trebuie să se efectueze cercetarea judecătorească a tuturor circumstanțelor de fapt și a probelor prezentate în cadrul procesului penal. De asemenea, trebuie să se asigure sincronizarea soluțiilor instanțelor de judecată.

39. În acest context, Curtea a reținut că cercetarea judecătorească este un proces de stabilire a adevărului și constă în analiza complexă și multilaterală a probelor de către instanțe pentru a demonstra existența sau inexistența faptei reprobabile și dacă eventuala persoană inculpată a comis sau nu fapta infracțională care i se impută (a se vedea HCC nr. 2 din 23 ianuarie 2020, §51).

40. O asemenea cercetare judecătorească presupune neapărat luarea în considerare a probelor care au stat la baza emiterii hotărârii judecătorești dintr-o cauză civilă și care pot influența asupra stabilirii vinovăției sau nevinovăției persoanei. De altfel, această obligație rezultă din examinarea complexă, adecvată și multilaterală a probelor.

41. Totuși, ignorarea hotărârii judecătorești dintr-o altă cauză ar putea afecta, având în vedere circumstanțele cauzei concrete, dreptul la un proces echitabil, garantat de articolul 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și de articolul 20 din Constituție.

42. În consecință, Curtea conchide că pretinsa omisiune legislativă invocată de autorul sesizării nu aduce atingere accesului liber la justiție și nici dreptului la un proces echitabil, garantate de articolul 20 din Constituție, deoarece **există posibilitatea de a solicita revizuirea unei hotărâri judecătorești irevocabile penale în cazul stabilirii unor circumstanțe și probe în cadrul unui proces civil**, în baza articolului 458 alin. (3) pct. 2) din Codul de procedură penală.

43. **Cu privire la conexarea cauzelor în procesul de rejudecare**, Curtea notează că, potrivit articolului 462 alin. (6) din Codul de procedură penală, în cazul admiterii cererii de revizuire pentru că există câteva hotărâri ce nu se pot concilia, cauzele în care aceste hotărâri au fost pronunțate se conexează pentru rejudecare.

44. Având în vedere cele menționate în § 32 din prezenta decizie, Curtea reține că instanța de judecată are posibilitatea de a conexa doar cauzele penale în care două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia, dat fiind faptul că **este respectată competența instanței de judecată în materie penală**.

45. **Cu privire la obligația suspendării**, Curtea reține că instanța de judecată, în cazul admiterii cererii de revizuire, poate menține suspendarea executării sau poate suspenda motivat, în tot sau în parte, executarea hotărârii supuse revizuirii.

46. Sub acest aspect, Curtea notează că doar înaintarea unei cereri de revizuire nu poate determina suspendarea executării hotărârii irevocabile. Curtea notează că instanța de judecată trebuie să examineze cu prudență motivele de suspendare și să-și motiveze decizia de suspendare a executării sentinței. Orice examinare a suspendării presupune luarea în considerare a circumstanțelor particulare ale cazului supus revizuirii. Așadar, cazurile care reclamă suspendarea executării hotărârii trebuie să fie justificate în mod obiectiv și rezonabil.

47. De altfel, în cazul suspendării executării unei hotărâri judecătorești irevocabile, trebuie avut în vedere dreptul la executarea hotărârii într-un termen rezonabil.

48. Curtea reamintește că în jurisprudența sa constantă a stabilit că dreptul la executarea unei hotărâri judecătorești constituie parte integrantă a dreptului de acces la justiție (HCC nr. 1 din 15 ianuarie 2013, § 60; DCC nr. 26 din 29 martie 2018, § 15). De asemenea, Curtea relevă că articolul 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează, *inter alia*, executarea unei hotărâri definitive într-un termen rezonabil.

49. De asemenea, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut, cu titlu de principiu, că dreptul la un proces echitabil ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică a unui stat ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperabilă, în detrimentul unei părți a procesului (*Assanidze v. Georgia* [MC], 8 aprilie 2004, § 182; *Savitskyy v. Ucraina*, 26 iulie 2012, § 147).

50. În jurisprudența sa cu referire la încălcarea termenului rezonabil de executare a hotărârii definitive, Curtea Europeană a stabilit că este irelevant, în scopul de a stabili caracterul rezonabil al duratei procedurii de executare, faptul că o cale de atac extraordinară a fost utilizată pentru a contesta o hotărâre definitivă (a se vedea *Deliuchin v. Moldova*, 23 octombrie 2007, §28; *Norma S.R.L. v. Moldova*, 3 noiembrie 2011, § 28).

51. Prin urmare, Curtea evidențiază că instanțelor de judecată le revine sarcina de a **asigura un echilibru corect dintre suspendarea executării unei hotărâri judecătorești irevocabile și termenul rezonabil al executării acestei hotărâri.**

52. De asemenea, Curtea observă că, în cazul în care instanța de judecată respinge cererea persoanei de a suspenda executarea hotărârii, aceasta poate contesta decizia instanței odată cu fondul cauzei prin exercitarea căilor ordinare de atac. Potrivit articolului 465 din Codul de procedură penală, sentințele instanței de revizuire pot fi supuse apelului și recursului potrivit prevederilor art. 400 și 420 din același Cod.

53. Curtea reține că, în cazul executării unei hotărâri judecătorești irevocabile, care este anulată ca urmare a revizuirii, atunci persoana dispune de remedii procesuale pentru apărarea drepturilor sale. Conform articolului 464 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța dispune, dacă este cazul, restituirea amenzii plătite și a bunurilor confiscate, precum și a cheltuielilor judiciare pe care cel în favoarea căruia s-a admis revizuirea nu era obligat să le suporte, și calcularea, ca vechime neîntreruptă în muncă, a duratei pedepsei privative de libertate executate.

54. Totodată, Curtea menționează că, potrivit articolului 53 alin. (2) din Constituție, statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești. În temeiul acestor prevederi a fost instituit un mecanism pentru repararea prejudiciului cauzat persoanei în urma tragerii

ilegale la răspundere penală și condamnării ilegale, *i.e.* Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

55. Astfel, Curtea observă că legislația procesuală penală conține suficiente **garanții pentru cazurile în care persoanelor li se refuză suspendarea executării hotărârii judecătorești irevocabile și remedii pentru apărarea drepturilor încălcate în acest sens.**

56. Curtea observă că, de fapt, argumentele autorului sesizării se referă la aspecte ce țin de interpretarea și de aplicarea legii, problemă a cărei soluționare nu ține de competența Curții Constituționale (a se vedea, *mutatis mutandis*, DCC nr. 135 din 15 noiembrie 2018, § 23; DCC nr. 48 din 5 aprilie 2019, § 15; DCC nr. 91 din 19 septembrie 2019, § 19; DCC nr. 106 din 7 octombrie 2019, § 25; DCC nr. 5 din 20 ianuarie 2020, § 22).

57. Prin urmare, pe baza celor menționate *supra*, Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolului 26 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și a articolelor 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind controlul constituționalității articolelor 458 alin. (3) pct. 3) și 462 alineatele (5)-(6) din Codul de procedură penală, depusă de către dl Alexandr Oleinic, deputat în Parlament.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Vladimir ȚURCAN

Chișinău, 12 martie 2020

DCC nr. 28

Dosarul nr. 7a/2020